

Vy to nechápete. Signatář Charty 77 o Putinovi a válce: Velmi vážně

- CZ24 News | 4. března 2022

Ohledně války na Ukrajině čtu všechno možné. Doslova hltám internet, abych se něco zásadního dozvěděl. A mohl vám to na tomhle maličkém blogu předat. A snažím se vyhodnocovat a analyzovat. Tak, jak mám ve zvyku. Jdu zejména po věcech s významem, jenž se k nám do Česka/Slovenska nedostanou. A proto masově porušuji svou neměnnou zásadu – nepřetiskovat.

Tím jak projíždím desítky zahraničních serverů, unikají mi informace z českých zdrojů. Většinou to žádná ztráta není. Ale sem tam se najde opravdová perla, která dokonale demonstruje pořekadlo – pod svícnem je největší tma. Ano vlku, přiznej, že je prima otisknout opravdu myšlenkově podnětný článek z takové Al Jazeera, jenž opravdu do tuzemských médií nikdo nepustí. Ale že pro každého místního/evropského daleko výživnější matroš představuje rozhovor který dal publicista Václav Vlk st. /právník, publikující zejména Neviditelném psu/ Parlamentním listům ohledně války na Ukrajině!

Ta Al Jazeera zobrazuje budoucnost. Václav Vlk st. hovoří současnosti a minulosti. A především o nás samotných, respektive zejména o našich, západních vůdcích a machrech z mediokracie a dalších podobných, určujících politický diskurs Západu od zlomového roku 1989. Ve vztahu k současnému dění na Ukrajině.

Jakkoliv si myslím, že nejsem úplně špatný a mnohé /takových 80-85% z toho, co si přečtete dále na Kose už zaznělo, sebekriticky přiznávám, že takhle hutný a kompaktní materiál je nejspíše přes můj práh. Proto pro vás přebírám podstatnou část z toho rozhovoru. Zbytek si laskavě přečtete na originálním zdroji. Přetiskuji s vědomím, že řadu vývodů vidím jinak a argumentaci někdy za nekompaktní- Ale celkově , z mého pohledu? Brilantní!

Pro úplnost dodávám – s Václavem Vlkem st. nejsme příbuzní a nikdy jsme se ani nepotkali. A nyní je čas na zmíněný rozhovor

Během února jste na Neviditelném psu uveřejnil dva komentáře k dění na Ukrajině a v Rusku. V obou případech se v titulku objevilo slovo válka. Teď opravdu začala. V čem hledat hlavní příčiny toho, že k ní skutečně došlo?

Nic nevzniká nikdy z ničeho jen tak, a tak mne více než překvapilo údajné překvapení všech možných politiků, kteří se divili, co že to Rusko, respektive Putin udělali. Někteří jako prezident Zeman použili i expresivní výrazy, jako že Putin je šílenec a se šílenci se nejedná. Mohl bych tedy na začátek sám za sebe, ale i za Jefima Fištejna, který to konstatovat pro Respekt, že Putin je všechno možné, jen ne šílená osoba.

„Putin není šílenec, na to zapomeňte,“ říká publicista původem z Kyjeva, podle kterého ruský prezident sleduje jasný cíl a přesně ví, jaké další kroky k němu povedou. A dodává: „Na rozdíl od západu, který dva měsíce přihlížel volání Ukrajiny o pomoc a teď, místo aby určoval vývoj situace, jen reaguje a ještě nepřiměřeně. Sankce nikoho nezastraší, protože jejich uvalení se projeví až časem.“

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Jiní se pak divili, proč Putin zaútočil zrovna teď a jaká náhoda způsobila že právě teď. Pokud si pamatuji z přednášek filozofie, tak každá „náhoda“ vzniká v okamžiku „nutných“ dějů. Ony „nutné děje“ jsem právě před útokem na Ukrajinu popisoval Neviditelném psu 8. února pod titulkem „Kdo chce tu zatracenou válku?“ A konstatoval jsem, že Ukrajina to rozhodně není.

Ukrajina to nebyla a není. Co tedy o vypuknutí války rozhodlo?

Na rozpoutání velkého konfliktu na Ukrajině měly zájem různé síly z různých stran. Nebudu se zabývat tím, že si od počátku zkrotit Ukrajinu přáli ruští generálové a sám Putin. Ale dovolím si pochybovat, že to byl jediný cíl a jediný důvod. Putin by jistě rád obnovil velikost a sílu Sovětského svazu, ale vycvičení tajní agenti jako on, jsou školeni v tom, aby odhadovali následky svých činů a zvažovali pro a proti. Jistěže měl v plánu zahrnout do Ruska pokud možno celé Luhansko a Doněcko, bývalé evropské ocelové srdce Sovětského svazu s obrovskými zásobami uhlí a dalších surovin. Ale něco jej muselo přesvědčit, že je takový cíl reálný.

Nic z toho, o čem teď budu mluvit, neomlouvá Putina za rozpoutání války. Ale nadávky a hysterické či patetické řeči nic nevyřeší. Pokud ale nepochopíme anebo se nebudeme zkoušet pochopit, co se Putinovi a jeho podporovatelům v Rusku odehrává v hlavách, můžeme za to nepochopení ještě více zaplatit. Putin je agresor, ale zdá se, že my stále nechápeme proč. Putina, jeho okolí a velkou část Rusů vůbec nezajímá, co si myslíme my.

Co si tak mohou Rusové myslet?

Putin stojí v čele uraženého národa, který se cítí být zneuctěný, pomlouvaný a poplivaný.

Rusko nechápe, jak to, že Evropa není vděčná za to, že ji v historii podle hlubokého přesvědčení Rusů několikrát zachránilo za cenu milionů svých obětí. Rusové pomohli podle svého mínění zachránit Evropu od Napoleona, z jihu od Osmanských muslimů, zničili Hitlera a osvobodili národy Evropa od záhuby, sovětskou vládu nad východní Evropou pak považují za stráž proti Německu.

Vzdali se jen na čestné slovo Západu a odešli bez jediného výstřelu.

Nechápou, proč za to všechno mají být fackovacími panáky.

Sledují stále se rozrůstající kulturní občanskou válku na Západě a rozdělení naší společnosti. Většinu našich „pokrokových názorů“ považují Rusové buď za morální zvrhlosti anebo kolektivní šílenství.

Takovou situaci podle Putina a jeho lidí musí Rusko rychle využít!

Tomu, kdo zná dějiny, to jistě něco připomíná, a to Německo po roce 1918.

K útoku na Ukrajinu, jehož skutečné cíle stále neznáme, Putina a jeho lidi vedle vnitřní potřeby obnovit slávu matičky Rusi, vedl také pocit ponížení, a „potřeba pomoci ruskému lidu“, u nás označovaných za východo ukrajinské vzbouřence. Ale ten pocit mu přivodil hlavně Západ, a to včetně nás, svým chováním. Přestaňme ječet o dezinformačních serverech a pohledme na seriózní americký

tisk, který rozhodně není žádným protrumpovským fanklubem.

Co z toho, co v něm v souvislosti s útokem Ruska na Ukrajinu zaznělo, máte na mysli?

Wall Street Journal publikoval v redakčním článku k Ukrajině: „Proč západní politici nedokázali pochopit Vladimira Putina“ v sobotu 26. února mimo jiné toto: „Byl to (z jejich strany) strategický narcismus a s ním spojené nezohlednění emocí, ideologie a aspirací, které pohánějí Putina a silovíky (úzký okruh poradců tvrdé linie kolem ruského prezidenta, pozn. red. WSJ) okolo něj“. Takto komentoval fatální chybu řady západních lídrů H. R. McMaster, tříhvězdičkový armádní generál ve výslužbě, americký vojenský historik, jenž v administrativě Donalda Trumpa zastával mezi léty 2017 až 2018 úřad poradce pro národní bezpečnost.

Co se týče Evropy, známí američtí komentátoři, autoři shora uvedeného článku Michael R. Gordon, Stephen Fidler a Alan Cullison z The Wall Street Journal, říkají na plnou pusu: „Invaze na Ukrajinu odhaluje evropskou samolibost. Evropa dovolila omezování svých armád a armádních výdajů a udělala jen málo pro snížení energetické závislosti na Rusku. A to v kontextu stále agresivnějšího chování Moskvy, které zahrnovalo i kybernetické útoky na západní cíle. A přestože Západ uvaluje na Rusko sankce, zároveň denně posílá stovky milionů dolarů za ruský plyn“.

Jamie Shea, bývalý představitel ústředí NATO v Bruselu, před pár dny zpětně hodnotil, že Západ měl vůči Rusku jednat dříve a rozhodněji. „Sankce, které dnes na Rusko uvalujeme, jsme podle mého názoru měli uvalit buď v roce 2008, nebo v roce 2014, protože tehdy by Putin mohl dostat zprávu, že Západ bude reagovat rázně,“ uvedl Shea.

Ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskij několik dní před tím, než Rusko zahájilo invazi vůči Ukrajině, přirovnal postoj Západu vůči Rusku k chybám appeasementu ve 20. století vůči Hitlerovi. Kritizoval západní země za to, že sankce nevalily dříve.

„Na co čekáte,“ řekl Zelenskij 19. února na mírové konferenci v Mnichově západním politikům, pět dnů před útokem Ruska na Ukrajinu a dodal: „Nepotřebujeme sankce poté, až začne bombardování“.

Jak by se dal zrekapitulovat vývoj, který nakonec vyústil v napadení Ukrajiny ruskými vojsky?

Obrazně by se dal přirovnat k situaci, kdy se k Rusku po roce 1990 chovaly západní státy jako k poraženému a slabému medvědovi. Postavily si kolem něj plaňkový plot z idealistických sloganů a pochybných smluv a snažily se jej dráždit, co to jen šlo. A to v domnění, že ten starý vypelichaný medvěd, kterému jsme sebrali většinu loveckého rajonu, je naprosto bezmocný. Navíc se Západ choval jako banda hospodských tupců a vesnických výrostků, co do toho údajně slabého medvěda bodali šipkami jedovatých provokací, plivali na něj a tloukli ho mediálními klacky, přičemž se domnívali, že to, že nespokojeně mručí, je jen taková legrádka.

Západ – v tomto případě i my – se domníval, že je jediným vítězem na světě a bohem či osudem určeným vůdcem a všichni ostatní že budou skákat tak, jak bude pískat.

Ve svém omámení „vlastní genialitou“, což jinak každý z nás zná z pozorování chování pubertáků, jsme nevěděli, kdy přestat. Zatímco Rusko bojovalo svůj vlastní vnitřní boj po knockoutu v roce 1989, my jsme se rozhodli, že už jsme tak geniální, lépe řečeno pitomí, jako byli sami bolševici v Sovětském svazu. To, když sověti začali vyvážet různými povstáními a revolucemi bolševický komunismus do celého světa. Až to skončilo Afghánistánem a Gorbačovem.

My jsme se v podstatě, tedy hlavně USA, začali chovat stejně hloupě. Zapomněli jsme na výprask ve Vietnamu a hned jsme jako sověti začali vyvážet náš způsob demokracie. Abych to shrnul, dostali

jsme všude na zadek, a nakonec jsme začali považovat za úplné vítězství situaci, když jsme zvládli úspěšně útěk. Jen pro připomenutí – Irák, Írán, Sýrie, Libanon a nakonec – hůř než sověti – jsme zdrhali z Afghánistánu. Přesto jsme měli a máme pocit, že jsme světové jedničky a můžeme arogantně jednat s každým, s kým se nám zachce. Naše okouzlení z vlastní velikosti a úspěšnosti se nám „vrazilo do hlavy“. A začali jsme plodit fanatické ideologické náboženské nesmysly. Jako jsou záchody pro třetí pohlaví, tvrzení, že homosexualita je vyšší vrchol sexuality a komunistické heslo „poručíme větru dešti“ jsme převedli na další level, a to na šílenství tzv. globálního oteplování zapříčiněného člověkem.

Lze to brát tak, že Západ Rusko a především jeho nynějšího prezidenta podcenil a nesprávně odhadl?

V rámci té zmíněné ideologie mnozí po pádu Sovětského svazu považovali Rusko nejprve za Klondike, kde si můžeme dělat, co chceme. A pak jsme se strašně divili, že se objevil chytrý a bezskrupulózní muž zvaný Putin, který tam udělal pořádek podle své a ruské představy. Tímto nemíním ani vteřinu obdivovat Putina, ovšem jeho přehmaty a zločiny jsou srovnatelné s našimi vlastními přehmaty a našimi zločiny, kdy jsme ve jménu našich idejí rozpoutali události, při kterých zemřely statisíce lidí.

A je tady také Čína. Dlouho a dlouho jsme se smáli Číně, naši novináři a televizní reportéři a také političtí komentátoři ukazovali Čínu jako svět, kde se jí denně jedna miska rýže, bicykl je luxus a oblečení jsou všichni v modrých pracovních uniformách. Pro statistické údaje vydávané Čínou o růstu HDP a o tom, že její hospodářství roste dvouciferným číslem, jsme měli jen slova pohrdání. A vykřikovali jsme, jak jsou ti Číňané prolhaní. Během 30 let se ovšem na východě Asie objevil obr, na kterém je svět hospodářsky závislý, kterému jsme dlužni biliony dolarů a jehož armády se bojíme.

Tak jsme si, když jsme si nevěděli rady s Čínou a zakázali jsme si, že naše ideologie má prostě někde chyby, vymysleli nepřítele. A to takového, o kterém jsme se domnívali, že ho lehce porazíme. Ostatně, proč bychom se nějakého Ruska báli, tvrdili mediální profíci obyvatelům Západu. Vždyť přece Rusko je zemí, kde bydlí lidé v zemljankách, nakupují na pouličních trzích na stolech vytvořených z prken, země se zachvívá v ekonomickém kolapsu a obyvatelé Ruska strašlivě nenávidí Putina. Prostě lhalo se, protože stokrát opakovaná lež se stane pravdou, jak nás učil nacista Goebbels. Ono to lze dělat celkem jednoduše. Stačí abyste se 30 let dívali na zprávy České televize. Její reportér je vždy postavený před celou dobu neměnný Kreml, takže vzniká dojem, že když se nezměnil Kreml 30 let, nezměnilo se nic. Nedávno jsem ukazoval jedné své dobré známé na YouTube obrázky mimořádně elegantního a moderního seskupení mrakodrapů v Moskvě, záběry na mnohaproudové dálnice plné aut a obrovská obchodní centra. Dotyčná byla přesvědčena, že to jsou kulisy a že tak Rusko prostě nevypadá.

Určitě by nebyla jedinou, která by uvedeným záběrům nevěřila. Copak lze jen tak snadno svět propagandy prohlédnout?

Tak mediální guruové a politici hlásali, že Rusko je před krachem a my jsme kingové. Když se však začala blížit konfrontace s Ukrajinou, najednou jste na páté stránce novin v ekonomické rubrice našli informaci, že Rusko má 650 miliard dolarů devizových rezerv, obrovské zásoby zlata a že jeho státní zadlužení je asi 16 procent. Pro porovnání: USA mají státní dluh ve výši 107 procent HDP, Itálie 134 procent HDP a Německo, náš vzor, 60 procent HDP. Takže jistý český ekonomický komentátor náhle nenápadně přiznal, že Rusko i odpojené od západních trhů se svými zásobami peněz a při zachování obchodu s Čínou a Indií a dalšími státy vydrží financovat svoji ekonomiku po mnoho dalších let. Díváme se náhle do tváře jiné reality než té vylhané, co nám předváděli naši pokrokoví novináři.

Tady bych jen zopakoval kousek [svého článku z Neviditelného psa](#) ze dne 19. 2. 2022, který vyšel pod titulkem: „Válka bude“: „Zaostalé státy Asie jsou náhle vpředu pokroku, Rusko se nezhroutilo. Ani nepřilezlo po kolenou k Bruselu. Ještě nedávno veliký problém Západu, a to muslimská a africká emigrace do Evropy, se zmenšila tím, že se Západu začala bouřit vlastní třída pracujících.“

V jakém stavu zastihla ruská invaze na Ukrajinu západní svět?

Máme tady ekonomickou krizi a nevídanou inflaci a skvělé plány naší úžasné budoucnosti se ukazují jako chiméra. Už nám zase hrozí nedostatek elektřiny, nemáme plyn a nevíme, jak rychle nám ty zbytečky, co máme v zásobnících, dojdou. Benzin a nafta letí cenově vzhůru a naše fabriky se zmítají v dodavatelských a výrobních křečích po covidu. Všechno je jinak, než jak se nám to po více než 20 let tlouklo do hlavy.

Zde bych rád citoval [filozofa Stanislava Komárka](#) z jeho článku „Tři metly Západu“ v týdeníku Echo24. Zkráceně: „Po prudkém přelomu v roce 2020 se začíná ukazovat, že Západ vkročil do dalšího stádia své autolýzy, to jest rozkladu vlastními silami... Víceméně nezávisle hlodá kořeny jeho bytí „hygienismus“, přinášející medicínskou diktaturu s potlačením dosavadních svobod, „kulturní války“ vedené extrémním genderismem a rasismem naruby a „extrémní environmentalismus“, chápající lidi na planetě v podstatě jako nežádoucí.“

Komárek mluví o hlasatelích nových pořádků jako o „nových posedlých“, které ovšem známe už z dob Byzance, kdy se jim říkalo „jurodiví“.

Kdo konfliktem utrpí a kdo z něj bude naopak profitovat? Rozpojí se na dlouho vazby Německo - Rusko, jak také signalizuje osud plynovodu Nord Stream 2?

Lze říci, že tímto konfliktem, který je proxy válkou mezi Západem a Ruskem, utrpí ekonomika celého světa. Protože ať chceme, či nechceme, žijeme v éře globalizace. Zabývejme se nejdříve tou hlavní otázkou pro současnou Evropu, a to je vztah mezi Ruskem a Německem, který reprezentuje staleté „nenávislné partnerství“ Evropy a Ruska. Z hlediska myšlení Rusů jsou tito mrtví z válek s Evropou za všechna ta staletí stále s námi. Můžeme si o tom myslet, co chceme, ale je to tak.

Speciální vztahy mezi Ruskem a Německem existovaly již před první světovou válkou. V období do druhé světové války byly obě diktatury, tedy německá nacistická a ruská bolševická, tajnými spojenci, kteří pilně obchodovali a Sověti navíc potajmu vybudovali německý Wehrmacht a Luftwaffe. Když napětí mezi nimi začalo být silné, utkali se o Polsko podobně, jako se dnes bojuje o Ukrajinu. Dnešní Německo samo sebe postavilo do role státu závislého na ruských surovinách. Nová „pokrokářská ideologie a zelený ideál“ se zdály být překážkou téměř znemožňující Němcům se ze svazku s Ruskem nějak rozumně vyvázat. Ale neuvěřitelné se stalo skutkem. Problémem se zdálo být to, že tak jako Němci podporovali Hitlera až do trpkého konce, tak i velká část obyvatel Německa naskočila na „zelenou vlnu“ s přesvědčením, že oni Němci musí zavést v celé Evropě zelené šílenství. A znemožní tak vlastní vládě složené z SPD, jehož „stará garda“ v čele s bývalým kancléřem Schröderem sedí ve vedení ruského Gazprom, a zeleno rudých „Zelených“ činit jakékoliv rozumné kroky. Vypuknutí nepřátelství mezi Německem a Ruskem a ústup od Green Dealu za pomoci plynu zajišťujícímu Gazpromu a Rusku nekonečné zisky se zdálo být nemožné. Tlak obyvatel a také mnoha států Evropy po vypuknutí bojů vše změnil. Tedy doufejme.

Co bude dění na Ukrajině znamenat pro budoucnost Evropy, která se chlubila, že kontinent je historicky rekordně dlouhou dobu bez války? Dlouhodobé napětí? Zbrojení?

Stále opakované tvrzení, že se rekordně dlouho v Evropě neválčí, je zamlčováním reálné situace. Krvavá občanská válka v Jugoslávii, mírové bombardování Srbska a zakonzervované konflikty jako

Podněstří a jinde toto tvrzení vyvrací. Ovšem pod tímto heslem a s přesvědčením, že celý svět bude radostně následovat to, co se v Evropě stalo po roce 1989. A že pravdu měl v knize „Konec dějin a poslední člověk“ Francis Fukuyama. Tak jsme se vlastně zbavili armád. Ministryně obrany často vypadají a mluví tak, že by určitě bylo lépe mít je někde v sobotním salonu anebo při diskuzích u káfička v cukrárně, a mužští ministři obrany nevypadají o nic lépe. Ale že to rozhodně nejsou ty osoby, které by měly připravovat své národy a celou Evropu na konflikty, které určitě přijdou. Náš ideál, zvaný „sociální stát“, se snažili proměnit tzv. intelektuální vůdce na stát pacifistů a namyšlených hédoniků, neochotných a neschopných vzdát se rozmazleného a zahálčivého života. Natož obláci uniformu!

Chceme-li se zachránit, musíme začít zbrojit. Sám jsem nevěřil vlastním očím a uším, když jsem slyšel a viděl v neděli kancléře Olafa Scholze, jak vyhláší, že německá armáda ještě v letošním rozpočtu dostane přes zvláštní fond dodatečných 100 miliard eur, cca 2,5 bilionu korun, a začne plnit závazek 2 procent HDP na obranu.

Považujete za překvapivé, jak ukrajinští bojovníci odolávají útoku mnohem silnějšího protivníka, který zřejmě počítal s mnohem menším odporem?

Blitzkrieg plánovaný Putinem, který počítal hlavně s obsazením venkova a vybraných vojenských prostorů, ale vůbec neočekával, jak zareagují samotní Ukrajinci, se zadrhnul. Opatrný, váhavý a v očích mnoha – a i Putina – až zbabělý Západ se najednou postavil na zadní. Ani Německo a jeho evropský politický sen „Green Deal“ nepřežil další kontakt s realitou. A Putin má jen dvě možnosti. Buď přistoupit na vyjednávání, které už mělo začít, anebo jít cestou, jakou šlo Německo a Rakousko-Uhersko v roce 1914. A rozpoutat obrovský konflikt, který by zničil jak Západ, tak Rusko. V tomto okamžiku nelze vyloučit ani jednu možnost.

Ukazuje se, že reálnou politickou možností by bylo prostě uznat to, že Krym zůstane ruský a Ukrajina se stane neutrálním státem. V podobné roli jako mělo Finsko po druhé světové válce. Bude nutno, pokud neshoříme v boji, uzavřít nějakou všeobecnou smlouvu, jakou byl například Vestfálský mír, Jaltská dohoda anebo něco podobného.

Co by se muselo stát, aby všechny strany dostaly rozum a na něčem takovém se dohodly?

Jisté je, že se k tomu nedostaneme, a to ani Západ, čímž myslím i nás, ani Rusko, neukončíme-li šílenou mediální válku, která ničí obě strany. V našem vlastním zájmu je abychom četli takové články, jaké vydávají seriózní noviny, a to v duchu, ke kterému se zvláště po porážce v Afghánistánu a ekonomické krizi začínají přiklánět i rozumnější západní politici a novináři. Například článek v Süddeutschen Zeitung s titulkem „Was passiert in der Ukraine?“ V něm Claus Hecking rozebírá otázky: „Od které doby na Ukrajině panovaly podmínky podobné občanské válce? Proč ceny plynu a elektřiny v Evropě raketově rostou? Proč strach z úzkých míst ekonomiky roste kvůli ruské zastávce dodávek a výpadku francouzských jaderných elektráren?“

Anebo prostě místo nadávek Rusku a Putinovi se podívat sami na sebe. Jako to udělal specialista německých Zelených na zahraniční politiku Jürgen Trittin, bývalý německý „federální ministr životního prostředí, ochrany přírody a jaderné bezpečnosti“, který řekl: „Dann sind wir im dritten Weltkrieg“ (Jsme ve třetí světové válce), kde přiznává, že Putina podcenil. Strategie ekonomického odstrašování selhala, říká jeho slovy německá Strana zelených. A ptá se: „Máme přesunout vojáky na východ?“

Místo hledání ruských trollů a vytváření dojmu mezi lidmi, že Rusko a Putin zajistili zvolení Donalda Trumpa prezidentem, tajně ovládají vše od bank až po myslí lidí, kdy naše západní média upadají do tak velkého blouznění, že to vypadá jako by Putin mohl i za to, že na Floridě mrzlo a v Kanadě

napadlo dva a půl metru sněhu, by bylo potřeba hledat pravdu.

Co vás vedlo k tomu, že jste před nedávnem vypuknutí válečného konfliktu na Ukrajině vytušil?

Ani vteřinu mě netěší, že jsem ve svých článcích předpověděl, že proxy válka mezi Západem a Ruskem na území Ukrajiny vypukne. Jeden z těch článků jsem končil přáním, aby se nenašel někdo, kdo by jako v roce 1914 zastřelil Ferdinanda. Když dnes jakýsi vševědouce doveda napíše v novinách, že se nyníjší i bývalý prezident, a to Miloš Zeman a Václav Klaus, údajně přiznali že jsou idioti, protože si mysleli, že Putin válku nezačne, musím pak konstatovat, že sám jsem byl z tohoto hlediska polo-idiotem. A tisíce západních politiků, včetně prezidentů, předsedů vlád a ministrů byli stejní – podle onoho novináře – idioti, protože si mysleli totéž.

Jediní, kteří předem říkali, že válka vypukne, byli americký prezident Joe Biden a britský ministerský předseda Boris Johnson. Ovšem těm nikdo nevěřil, protože politici USA i Velké Británie lhali, a to opakovaně, kolem všech možných válek, kterých jsme se jako Západ zúčastnili. A to o zbraních hromadného ničení v Iráku, o tom, že Afghánistán může za to, že Al-Káida zaútočila na New York, že tzv. arabské jaro bylo spontánní povstání mladých arabských demokratů, že je nutno vytvořit muslimskou nepotopitelnou loď zvanou Kosovo a tak dále.

Je nutno nakonec říci, že lhaní se prostě nevyplácí a že není možno lhát všem a po nekonečnou dobu. Když pak říkáte pravdu, nikdo vám nevěří.

Jaké závěry by měly z toho všeho, co se na Ukrajině odehrává, vyplynout?

Je načase, abychom začali poslouchat místo různých hlásných trub pomatené propagandy také rozumné hlasy, které zazněly v této době, kdy se sny o naší výjimečnosti srazily s realitou.

Máme-li jako Západ v hlavě ještě trochu rozumu a trochu reálného pohledu sami na sebe, přestaňme s vytržením zírat na Putina a začněme něco činit.

V tradicích naší křesťanské historie v našich lepších časech bylo zvykem před konáním zásadních činů se nejdříve pomodlit. Abychom měli čas si chvíli uspořádat myšlenky. Kdybychom byli soudní, začali bychom odříkávat jednu ze základních modliteb a to verš: „...a odpusť nám naše viny“. I když víme, že pokračováním, bez kterého se žádného rozřešení a vyrovnání nedočkáme zní: ... „jakož i my odpouštíme našim viníkům“.

Pokud si nepřiznáme, že na Ukrajině umírají lidé dvou národů, kteří pokud spolu mluví, nepotřebují překladatele, a že to není pouze vina Putina a ruského velikašství, ale že jsme k tomu také my dopomohli svojí nesmyslnou politikou, svou nabubřelostí a přesvědčením o své vlastní genialitě, nebude mít tento konflikt žádný rozumný konec. Ono by prozatím stačilo, kdyby všichni ti, co léta nadávají Miloši Zemanovi a Václavu Klausovi do ruských trollů, přiznali, že měli v mnohém pravdu. A to, když říkali, že geopolitiku nemůžete ideologicky znásilnit a musíte vždy postupovat reálně. Teď, pokud to dobře dopadne, přes všechny ty zbytečné mrtvé, Rusům prostě Krym zůstane. Ukrajina i když statečná, vyjde nakonec z konfliktu oslabená, jak už se ukázalo z nabídky Volodymyra Zelenského Rusku, že se Ukrajina stane neutrální.

Tolik Václav Vlk st.

Paráda i když opravdu leccos vidím jinak. Přesně tohle bych bych čekal od opravdových politiků a žurnalistů. Místo toho udávají tón Lipavští a všelijací klučáci a holčičky v mediích nebo experti, zvaní do těch klučích a holčích medií, kteří ovšem přede ví, co se od nich čeká a to také řeknou. Možná že Václav Vlk st. někdy v ČT hostoval. Ale určitě nikdy, když jsem ji sledoval. Toho si tam

hvězdy typu Železného, Kroužkoví nebo Tvarůžkové rozhodně nikdy nepustí. Jednak by se mu špatně skákalo do řeči, kal mají trvale ve zvyku, jednak je přes jejich mozkový závit. Takže radši Romancov, Votápek nebo Jakub Janda, respektive Fiala, Langšádlová, Lipavský, Černochová, Fischer, Vystrčil, atd.atd.

Ted' si uvědomuji, že jsem také vynechal poslední větu toho rozhovoru. To hned napravím, protože sedí přesně. K tomu co jsem právě napsal:

Bůh ochraňuj Ukrajinou a nás také.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news